

Vo fotografiách necháva kus svojho srdca

Závan nostalgie a až nesku-
točná pohoda. Práve tieto po-
city vás premknú, keď hľadíte
na fotografie Yara M. Kupča,
kežmarského rodáka žijúceho
v Piešťanoch, ktorý svoju tvor-
bu od minulého týždňa predsta-
vuje v Múzeu TANAPu v Tat-
ranskej Lomnici. Ako inak, pod
pre všetky jeho výstavy príznač-
ným názvom Cesty a zastavenia.

Kupčo mu už niekoľko ro-
kov ostáva verný nie náhodou.
„V podstate je to o túžbe človeka po
poznání. Keby nebolo tej, nebola
by objavená ani Amerika, neleteli
by sme na Mesiac... Pre mňa cesty
predstavujú zahraničie, túžbu po
poznání a zastavenia sa zas vzta-
hujú na Slovensko, keď je už člo-
vek pokojnejší, nikam sa neponá-
hla, má čas zastaviť sa a čakať.
Nejde mi len o samotné zachytenie
toho momentu, stromu alebo kop-
ca, ale chcem aj niečo navyše. Ja
si na tom mieste počkám, aby som
na fotke mal aj tú náladu, emóciu.“

O tom, že trpezlivosť sa naozaj
vypláca, vás presvedčia Kupčove
zábery z Tatier, Pienin, Liptova,
Kysúc či Oravy, v ktorých nechá-
va aj kusisko svojho srdca. Do-
jem z jeho fotografií umocňuje
dokonalá kompozícia podčiark-
nutá sépiovým odtieňom, ktorý
ich autorovi evokuje staré Slo-
vensko. Navyše, niektoré z nich
sú tónované ešte aj zlatom a tak
sa pri pohľade na ne zdá, akoby
krajinky boli zľahka presvetlené
zapadajúcim slnkom.

Výnimočné medzi nimi sú
pre Kupča obilné polia s „pa-

Fotograf, ktorému učarovala príroda, aj napriek tomu, že sa k nemu na
prahu dospelosti zachovala macošsky a posadila ho na invalidný vozík, uro-
bil prvé zábery na Štrbskom Plese otvoreným fotoaparátom už ako desaťroč-
ný. Dnes svoju tvorbu predstavuje v Tatranskej Lomnici. **Foto: pet**

nákmi“ zviazanými povrieslom.
„Kôpky sena sa ešte dajú nájsť,
ale to obilie, ktoré je zviazané po-
vrieslom, tak to už tu za také dva-
tri roky nebude. Tí gazdovia už
pomaly umierajú, je ešte možno
dvanásť posledných takýchto polí-
čok – a to nie na Slovensku, ale na
svete,“ vraví Kupčo o svojich za-
tiaľ najcennejších fotografiách.

Nielen tieto, ale vari všetky
jeho snímky sú dôkazom, že ak
človek chce, ešte aj dnes sa do-
káže vymaniť z každodenného
virvaru precivilizovaného sveta
a oddať sa krásam, ktoré ponúka
príroda. „Tieto fotografie nevznikli
náhodne, ale po dlhom, často niekoľ-
ko hodinovom čakaní na svetlo, na
tieň... Je to taký sviatočný čas, keď
môžem nechať všetok ten zhon civi-

lizácie za sebou,“ priznáva Kupčo,
ktorý aj v dobe ultramoderných
digitálnych technológií ostáva
verný tradícii klasickej fotogra-
fie rodiacej sa vo fotokomore.

Okrem záberov zo Sloven-
ska výstava ponúka aj čier-
no-biele snímky z alpských krajín
či Škandinávie. Pri pohľade na
niektoré z nich je až ťažko uve-
riť, že ich spravil fotograf na
invalidnom vozíku. „Fotím len
z miest, kde sa dostanem autom ale-
bo lanovkou, čiže to nie sú žiadne
mimoriadne zábery, ide len o to vy-
líčiť negatívne prvky v tej fotogra-
fii,“ prekvapuje Kupčo.

Jeho Cesty a zastavenia si
v Tatranskej Lomnici môžete
pozrieť ešte do konca augusta.

(pet)